

SAMENWERKING LOKALE EN FEDERALE POLITIE

.....
 Tekst Geert Verschueren
 Fotografie Jos Balcaen

MECHELEN – “Het begon allemaal in 2005 op een door de Federale politie-school (DSEF) georganiseerde cursus ‘trainer-referentiepersoon gemeenschapsgerichte politiezorg’. Daar ontmoette ik Luk Van den Broek, diensthoofd van het zogenaamde biketeam te Mechelen. Samen vroegen wij ons af hoe de samenwerking tussen de ruiters van de federale politie en de lokale Mechelse politie kon worden verbeterd” vertelt Ann Vandevoordt, coördinatrice van de patrouilles te paard en de ordediensten van de Dienst cavalerie van de federale politie.

Café Malinois

Het resultaat van deze ‘brainstorm’ is Café Malinois, een maandelijkse themadag die de lokale politie van Mechelen in

contact brengt met de ruiters van de federale politie rond concrete casussen. Saai? Welnee. Gemengde groepjes krijgen verschillende concrete gevallen voorgeschoteld. Hoe pak je bijvoorbeeld een vervelend groepje herrieschoppers aan die voor overlast zorgen aan het station? Botsende meningen en geanimeerde discussies verzekerd en *en passant* leert men elkaar ook beter kennen. Ondertussen zijn er al zeven bijeenkomsten geweest en het project loopt nog steeds. Luk Van den Broek is zichtbaar enthousiast over de samenwerking: “Het is een uniek project in België, omdat het voor het eerst de lokale politie en de cavalerie verenigt in een concreet, operationeel project.” Café Malinois heeft twee grote doelstellingen, resumeert Carl

'IK BEN FLIK EN IK DOE HET OP EEN PAARD'

De ruiters van de federale politie bieden voornamelijk ondersteuning aan de lokale politiezones. Het kan niet verbazen dat deze samenwerking niet altijd vlekkeloos verloopt. Langs federale zijde ontbreekt het soms aan de broodnodige terreinkennis. Langs lokale zijde is men niet altijd op de hoogte van de mogelijkheden van de bereden patrouilles. Aan creatieve ideeën om het huwelijk tussen het federale en lokale niveau te verbeteren, is echter geen gebrek. Een voorbeeld uit Mechelen.

Geets, politiecommissaris in Mechelen en directeur Politiezorg. "Enerzijds is het voor ons van het allergegrootste belang dat de deelnemers aan het project elkaar zowel persoonlijk als professioneel beter leren kennen om op die manier een vertrouwensklimaat te creëren. Ten tweede willen we met de themadagen de ruiters en onze eigen mensen doordringen van de filosofie van de gemeenschapsgerichte politiezorg."

Op het terrein worden de cavaliërs hoofdzakelijk ingezet ter versterking van de wijkwerking. Samen met het wijkoverlastteam treden ze preventief en repressief op in bepaalde hot spots. "In Mechelen zijn dit onder andere de drukke winkelstraten, het Nekkerspoelstation, de stedelijke kruidtuin en het provinciaal

Hoofdinspecteur Eric Herinckx en inspecteur Lieselotte Delafortrie volgen de briefing door inspecteur Ivo Vanseuning van de lokale politie Mechelen.

EXCELLENTE CAVALERIE

“Revolutionair in onze aanpak is ongetwijfeld de bottom-up procedure. In Café Malinwa krijgen onze politiemensen zélf de mogelijkheid om gezamenlijk problemen aan te pakken. Zo past dit project in de vijfde pijler van de gemeenschapsgerichte politiezorg: ‘bekwame betrokkenheid’”, beklemtoont Van Houtte. De deelnemers aan het project zijn er intussen van overtuigd dat een meer gedecentraliseerde arbeidsverdeling van de cavalerie in de toekomst mogelijk moet zijn om te streven naar een excellente politiezorg ten dienste van de lokale politie en voor de bevolking. Van Houtte nogmaals: “Wij moeten de middelen van de ‘gecentraliseerde cavalerie’ trachten te organiseren in de richting van de in de zones opererende bereden politie. Zonder daarbij uit het oog te verliezen dat we nog steeds federale behoeften hebben.”

domein De Nekker”, verduidelijkt inspecteur Ivo Vanseuning van de politiezone Mechelen.

Niet langer cavalier seul

Toch zaten de federale patrouilles en de lokale politie niet steeds op dezelfde golflengte. Jammer, want de waarde van de bereden politie voor de lokale politiezorg is moeilijk te overschatten. Ann Vandevordt licht toe: “Ruiters maken een impact in het straatbeeld, maar tegelijkertijd blijven ze aanspreekbaar voor de lokale bevolking. Op die manier zijn ze een belangrijk klankbord voor wat er leeft binnen een gemeenschap.” Maar wat stond een vlotte, efficiënte samenwerking dan in de weg? Benoît Van Houtte, beleidsmedewerker van de direc-

teur-generaal van de bestuurlijke politie, legt de vinger op de wonde: “De federale politie stuurde patrouilles te paard, maar deze mensen hadden te weinig affiniteit met de regionale problematiek. De grootste kink in de kabel? Er was te weinig communicatie met de lokale politie. Café Malinois heeft hen de gelegenheid gegeven om een aantal problemen te bespreken. Op die manier is er verbetering gekomen zonder meer geld ‘van bovenaf’, enkel en alleen door betere afspraken.” Maar hebben de gesprekken ook tot concrete veranderingen op het terrein geleid? “Absoluut”, verzekert Ann Vandevordt. “Zo worden er nu bij aanvang van elke patrouille duidelijke briefings georganiseerd waarbij de ruiters attent worden gemaakt op bijzonderhe-

den van bepaalde zones. Op de debriefings krijgen de ruiters nu de kans hun informatie direct door te spelen aan de verantwoordelijken.”

Goed politiewerk is natuurlijk *teamwork*. De lokale politie doet extra inspanningen om de ruiters bij te staan. Carl Geets licht de inspanningen toe: “Wanneer cavaliërs op pad gaan, zorgen wij er voor dat er altijd een ploeg van het wijkoverlastteam of van de bikers op patrouille is”. “Het komt erop neer dat op deze manier de cavalerie zich in de eerste plaats flik voelt in Mechelen en op de tweede plaats pas cavalier”, valt Luk van den Broek in. “Je moet het zo zien: de cavalier moet denken: ‘Ik ben flik en ik doe het op een paard’”. ■